

a na ukaz si vsako breme naprtí,
 ali lahko vzdrži med kamni v mlinu
 ta hrbtenica ljudstva
 ta kost?
 — Lahko.

A kri,
 ki hitro se ohlaja,
 preplašena hiti, da se razlije,
 če le odkrije luknjo, ki jo zvrta krogla,
 ali lahko tej valoveči množici
 večno kljubovanje poje
 ta kri?
 — Lahko.

Možgani,
 zmotljivi in človeški,
 stiskajo jih razni interesi,
 po želji priskrbe resnice lažne,
 sami s seboj se potrjujejo,
 ali lahko poznajo zakon
 možgani?
 — Lahko.

Telo,
 to izčrpano telo,
 zgubano od preživetih let,
 suhi list se loči od veje življenja,
 ali lahko obraz se domovine
 vsako leto pomladi?

Titu jih je šestdeset,
 a čez leto eno manj.

(1952)

Branko
 Miljković **Tito**

- I. (Ni drugega dneva razen tistega ki bo prišel)
 Ko govori kot bi se zvezde utrinjale
 v lepo vodo iz neke večnosti onstran spremenljivih oblakov
 vperi prst v neizmišljeni prostor toda v lažni čas
 kjer preteklost še ni minila

in reče:

kdor gre tja bo prišel dan prej od dne ko je šel
 v nepodobno idilo nezvesto tistemu kar je za njo
 kjer je neprijetni hrup tako hvaljenih ptic.
 Ničesar ne zamolči on pokaže
 vsak madež v očesu vsak oblak na duši:
 prihodnost ni vse kar bo prišlo
 marsikaj se bo preprosto ponovilo
 preteklost ni vse kar se ne bo vrnilo
 in del prihodnosti bo neizpolnjen.
 Uči nas kako naj ne izgubimo podobnosti
 s svojim upanjem s svojim lepim človeškim obrazom
 uči nas kako prepoznamo prihodnost
 v tistem kar delamo v tistem kar bo prišlo
 ker gorje tistemu ki zgubi vso podobnost s tem mestom
 gorje tistemu ki ne najde prostora na tem trgu
 gorje tistemu ki se bo meril po svoji senci
 kateri dan je v njegovi nerazsvetljeni krvi.
 Prihodnost je tu treba jo je le prepoznati
 in odbrati.
 O belo mesto o rdeče mesto okrog katerega klije žito
 enkrat vrženo v zemljo nikoli zavrženo
 kot bi se spustil kot bi izginil
 da bi lahko se pojavil, zakopano zlato

II. (Vrnitev)

Spet zvezdna misel na čelu
 Kljub vetru je nekaj stalnega
 Tisto kar je treba povedati v svoji deželi
 Pod svojim nebom in zvezdami
 Da bi ga slišalo se je Zagorje približalo Avali
 Morje Nebojševi Kuli
 Kjer je njegova Beseda tam je vsa domovina
 Reke se iz ljubezni zlivajo druga v drugo
 Izmišljajo si zemljepis podoben krvnemu obtoku
 O, Domovina, tvoja oblika je oblika mojega srca
 On je Veliki Popotnik ki je Morja preplul
 Da bi odkril Upanje podobno temu tukaj
 Ker ni besed za našo ljubezen
 Dobrodošel
 Ti ki Ogenj odvajaš zlorabe.

(1959)